

Ἐπῆρξε δὲ βαθύς γνώστης τῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἱατρικῆς· τούτῳ ὀφείλεται καὶ ἡ λέξις ἀπολύμανσις, ἣν παρέλαβεν ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου. Ἐγένετο πρόεδρος τοῦ 5ου Πανελληνίου Ἱατρικοῦ Συνεδρίου. Μετὰ θάνατον (10 Νοεμβρίου 1919) κατέλιπε τὴν περιουσίαν αὐτοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἐγράψε πλείστας πραγματείας, ἐξ ὧν ἀναφέρονται αἱ ἑξῆς :

- 1) Ἰνώδης ὄγκος ἐδράζων κατὰ τὸ 9ον μεσοπλευρίον διάστημα. Νευραλγικά ἄλγη κατὰ τοῦτο. Ἐξαιρέσις. Ἱασίς. Ἀσκληπιός, 1870, σελ. 34.
- 2) Τέτανος κατόπιν ἐγκύματος, χρήσις χλωράλης, θάνατος. Ἀσκληπιός, 1871, σελ. 202.
- 3) Μητρο-κολπο-κυστικὸν συρίγγιον. Ἀσκληπιός, 1871, σελ. 53.
- 4) Θ. Βιλλροθίου, Γενικὴ Χειρουργικὴ Παθολογία καὶ Θεραπευτικὴ. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ, 1877, σελ. 800, 8ον.
- 5) B. Rös. r, Ἐγγερίδιον εἰδικῆς Χειρουργίας. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ 1877, τόμος 4, σελ. 1078.
- 6) Ὁστέωμα κατὰ τὴν ἀριστερὰν ἀντιᾶδα μετ' ἐπιδείξεως τοῦ ἀνατομικοῦ παρασκευάσματος Σ. Ε. Ι., 1881.
- 7) Ἀπόπειρα γεωγραφικῆς ταξινομήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι οὐρολίθων. Σ. Ε. Ι. (1887).
- 8) Εἰδικὴ Χειρουργικὴ, Τόμ. I - III, 1890 - 96, Σελ. 2485.
- 9) Ἀπολυμαντικά καὶ ἀποσηπτικά παρ' ἀρχαίους μέσα. Γαλ. 1890, σελ. 237.
- 10) Ἀρεταῖος ὁ Καπάδοξ, Γαλ. 1890, σελ. 493.
- 11) Περὶ τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας καὶ τῶν πρὸς ταύτην συμβαλλομένων αἰτιῶν, λόγος πρυτανικός, 1899.
- 12) Περὶ τῆς παρ' Ὀμήρῳ χρωματολογίας. Ἐστία 19 Δεκεμβρίου 1900. Ἱατρικὴ πρόοδος 1901, σελ. 36.
- 13) Εἰ ὁ Ὀμηρος τυφλός, Ἀθήναι 1909.

6. **Ἰούλιος Γαλβάνης.** Ἐγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1838, ἐσπούδασε δὲ τὴν ἱατρικὴν ἐν Παρισίοις. Ἐπανελθὼν ἤσκησε τὴν χειρουργικὴν τὸ πρῶτον ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ, εἶτα δ' ἐν Ἀθήναις, διορισθεὶς ἅμα ὡς διευθυντὴς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ τότε ἰδρυθέντος «Εὐαγγελισμοῦ». Τῷ 1881 ἐγένετο καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς Παθολογίας, ἀπεσύρθη κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἀλλ' ἐπαναδιωρίσθη τῷ 1893 ὡς τακτικὸς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς. Ἀπέθανεν ἐν Σουνίῳ τῷ 1901 ἐκ στηθάγχης.

Ἐγράψε :

- 1) Ἐγχειρητικῆς στοιχεῖα, Α' τόμ., 1884.
- 2) Ἐννέα περιπτώσεις φυματιώδους περιτονίτιδος θεραπευθεῖσαι διὰ λαπαροτομίας. Ἱατρ. Ἐφ. Στρατοῦ Β', 641.
- 3) Ἡ δι' ὕδροχλωρικῆς κοκαίνης ἀναισθησία κατὰ τὴν μέθοδον Tuffier. Πρακτ. Α' Πανελ. Συνεδ. Α', 618.
- 4) Περὶ χρονίας φυματιώδους περιτονίτιδος ἐπὶ τῇ βάσει 50 λαπαροτομιῶν. Μετάφρ. Ν. Ἀλιβιζάτου. Ἱατρ. Μην. Α', 5.
- 5) Περὶ σκωληκοειδίτιδος. Πρακτ. Α'. Πανελ. Συνεδ. Β', 115.
- 6) Σκέψεις περὶ σωσιμελοῦς χειρουργίας ἐν τῇ Θεραπείᾳ τῶν χρονίων παθήσεων τῶν ἐστῶν, 1887.

Συχνὰ ἀνακοινώσεις τούτου ἀναφέρονται ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱατρικῆς Ἐταιρείας.

7. **Γεράσιμος Φωκάς.** Ἐγεννήθη ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 7 Αὐγούστου 1861, τὴν δ' ἐγκύκλιον αὐτοῦ παιδείουσιον ἔσχεν ἐκεῖ καὶ ἐν Κερκύρᾳ. Τῷ 1877 μεταβὰς εἰς Παρισίους ἐνεγράφη ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ, ἧς ἐγένετο διδάκτωρ τῷ 1886.

